

Deel 55 God is het middelpunt van het gebed

Er is niemand die op aarde geleefd heeft als Jezus Christus, toen Hij als mens op aarde leefde, die bad en communiceerde met God en van wie ieder gebed iedere keer verhoord werd. Wanneer er dus iemand is die ons kan leren hoe wij moeten bidden en communiceren met God, dan is dat Jezus.

In de vorige delen waren wij aan het bespreken 'hoe wij moeten bidden'. Wat Jezus als eerste deed was alles opruimen wat niet in orde was. Vergelijk het met maar een stuk land gaat, waar veel afval ligt en waar u een huis wilt bouwen. U zult eerst alles moeten opruimen voordat u met het uitgraven voor een fundament kunt beginnen. Op dezelfde wijze ruimt Jezus al het afval op door de mensen eerst te vertellen dat zij niet moeten bidden om de waardering van mensen te kunnen ontvangen, en niet bidden met de gedachte dat God hen zal verhoren door veel woorden te herhalen. Nu deze twee dingen uit de weg geruimd zijn, rest nog het volgende, en dat is dat u wanneer u ook maar iets van twijfel heeft dat God niet weet wat u nodig hebt, u ook dit uit uw denken moet verbannen (**Mattheüs 6:7-8**).

Daarna zei Jezus, 'Wanneer u bidt, begin dan als volgt', "Onze Vader in de hemel". Dat is de manier hoe Jezus ons leerde om ons gebed te beginnen om de volgende reden: Door de hele Bijbel heen zien wij **dat geloof één van de belangrijkste voorwaarden is tot het verhoren van ons gebed**. In feite zegt de Bijbel in **Jakobus 1:5-7** dat wanneer wij God om wijsheid vragen (hij spreekt hier over wijsheid, maar het principe geldt voor ieder gebed), "**laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twifelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Heere.**" Hier zien wij dus dat geloof een belangrijke voorwaarde is wanneer wij bidden en God ergens om vragen. Wanneer er bij u een grote behoefte leeft, een last, misschien een groot verlangen naar iets dat u wanhopig wenst, maar geen geloof hebt, dan, zegt de Bijbel in **Jakobus 1:7**, zult u dat niet ontvangen, absoluut niets zult dan ontvangen van de Heere.

Toch begrijpen veel mensen niet het belang hiervan. Zij denken, 'nou ja, ik heb gebeden, dus ik veronderstel dat God het gehoord heeft. De vraag is of u in geloof gebeden heeft? Geloofd u dat God u gehoord heeft, of bent u er niet zeker van dat Hij u gehoord heeft of niet? Dan bent u net een atheïst die zich afvraagt of er wel een God is die überhaupt. De Bijbel zegt in **Hebreeën 11:6**, "Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is ("IK BEN" (Ex. 3:14), en dat Hij beloont wie Hem zoeken." Dat is geloof! In de eerste plaats moet u geloven dat er een God is die u kan horen, en in de tweede plaats dat God iedereen, wie hij ook, is beloond die Hem van harte zoeken.

Dus om ons aan te moedigen en ons geloof kracht bij te zetten zei Jezus dat wij ons gebed moeten beginnen met, 'Onze Vader in de hemel', omdat in deze twee verklaringen, twee feiten staan die ons geloof zullen versterken. De één is dat **Hij onze Vader is** en niet de algemeen directeur van een grote onderneming, bij wie wij voor de deur moeten wachten tot wij binnen mogen komen. Hij is niet één of andere grote religieuze leider bij wie wij moeten proberen om in audiëntie door hem ontvangen te mogen worden en voor wie een lange wachtlijst bestaat. Nee, Hij is een liefhebbende Vader. Zoals een kind naar zijn vader toe kan gaan en ieder moment met hem kan praten, zo kunt u dat ook doen bij de hemelse Vader. Dat is wat Jezus leerde. Onze Vader is iemand die van ons houdt en voor ons zorgt, in ons geïnteresseerd is en

ons op iedere mogelijke manier wil helpen. Die waarheid, dat wij met een vader praten, is wat zich in ons denken moet nestelen wanneer wij bidden. Zoals wij in het laatste deel al zagen gaat het er niet om dat wij, iedere keer dat wij bidden, deze woorden alleen maar herhalen, maar **ons bewust zijn van de realiteit** van het feit dat wanneer wij bidden, wij tot een vader bidden – *Onze Vader*.

Ten tweede **bidden wij tot iemand** Die in de hemel woont. God, **Die vanuit de hemel regeert**, die gezag heeft over het hele universum, tot Hem bidden wij. Het is dus niet zo maar een willekeurig iemand die van ons houdt, maar het is iemand die zo'n onvoorstelbare kracht heeft dat Hij het hele universum onder controle heeft. Omdat wij weten dat Hij van ons houdt, wordt ons geloof versterkt en omdat wij weten dat Hij almachtig is en alle kracht in Zich heeft, wordt ons geloof opnieuw versterkt. Er zijn twee dingen die wij moeten weten, namelijk: één, dat God ons volmaakt liefheeft en twee, dat God alle macht bezit. Beide eigenschappen komen naar voren in de eerste zin van dit gebed: *Onze Vader* – die ons liefheeft, die in de hemel is – daarom heeft Hij, in Zijn soevereiniteit, alles in Zijn hand wat er gebeurt. Wanneer wij daar niet mee beginnen, dan zullen wij geen geloof hebben.

Wanneer wij beginnen om met God te praten, of wanneer wij iets aan Hem vragen of iets tegen Hem zeggen, dan is het goed om een ogenblik te stoppen en onszelf af te vragen tegen wie wij eigenlijk praten. Wanneer u er zeker van bent dat u met die ENE praat, die zo enorm veel van ons houdt en die ENE die de kracht heeft om alles in dit universum te laten gebeuren naar Zijn wil; met andere woorden wanneer wij eenmaal de grootheid van God zien, de grootheid van Zijn kracht, en de grootheid van Zijn liefde, pas dan zijn wij klaar en in staat om oprecht te bidden. Anders zijn onze gebeden zinloos omdat wij dan zonder geloof bidden. Wanneer u met God praat alsof Hij één of andere vreemdeling is, dan kunt u urenlang bidden zonder dat er iets zal gebeuren. Het is mijn inschatting dat veel, heel veel gebeden die door christen gebeden worden, nooit verhoord worden, waarschijnlijk 90% of zelfs meer, omdat er geen geloof is.

Wanneer het om aardse aangelegenheden gaat, dan kunt u de indruk krijgen dat u enkele antwoorden van God krijgt op uw gebed. Maar Jezus zegt in Mattheüs 5 dat God de zon op dezelfde manier doet opgaan voor de goede als de slechte persoon. Dat Hij de regen op dezelfde manier doet vallen op de rechtvaardige en de onrechtvaardige. Dus zijn die materiële zegeningen er voor iedereen. Zelfs zij die helemaal niet bidden. De atheïst krijgt regen op zijn landerijen zonder ervoor te bidden. Ik spreek hier dan ook niet over algemene zegeningen, maar over specifieke dingen waar wij God om vragen. Die kunt u ontvangen wanneer u er in geloof om vraagt; onze Vader die in de hemelen is – iemand die mij volmaakt liefheeft en iemand die alle macht en kracht heeft.

In dit gebed staan zes verzoeken: Uw Naam worde geheiligd, **Uw** Koninkrijk kome, **Uw** wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde, **Geef** ons heden ons dagelijks brood, **vergeef** ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven, **leid** ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. De eerste drie hebben betrekking op God en de volgende drie hebben betrekking op onze behoeften en de behoeften van onze medegelovigen. Wij zien hier dus dat, voordat wij bij onze eigen behoeften komen, Jezus ons leerde te bidden tot eer van God, Zijn koninkrijk en Zijn wil, waarbij Hij ons leerde hoe **belangrijk** het is **om God de eerste plaats in ons leven te geven**. Dit ondanks dat wij wanhopig zijn in onze noden en ze erg groot zijn, leerde Jezus ons om die toch op de tweede plaats te zetten, omdat *wanneer u eerst het*

Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid zoekt, al deze dingen u erbij zullen gegeven zullen worden. Wanneer u niet eerst op zoek gaat naar het Koninkrijk van God en eerst op zoek gaat naar de andere dingen dan is het mogelijk dat u enkele hiervan ontvangt, maar zij zullen niet tot hulp en zegen zijn.

Jezus leerde ons dus om God in het middelpunt van ons leven en onze gebeden te plaatsen. Het probleem met het menselijke ras is echter dat, sinds de dagen van Adam, **wij ik-gericht zijn**. Een gevolg dat de zonde zijn intrede heeft gedaan in het ras van Adam is dat wij zelf het middelpunt willen zijn. *Wij denken constant hoe wij ergens iets uit kunnen halen; wat voor voordeel iets brengt voor mij en mijn gezin.* Ieder zakenman in de wereld leeft bij dit principe – wat voor voordeel kan ik eruit halen? Hoe komt het mij het beste van pas? De grote meerderheid van de christen leeft ook volgens dit principe: Wat levert het mij op? Jezus is gekomen om ons te redden van de zonde. Hij is ook gekomen om ons te redden van dit kromme, scheve en perverse christelijke denken, waar men met de religieuze indruk aan de buitenkant, anderen de indruk wilt geven dat men geestelijk enz. is, maar in ons privé leven net zoveel als de wereldse zakenman ons eigen voordeel zoeken. Dat is hypocrisie!

Wij moeten onze denkwijze veranderen. De Bijbel noemt dat in **Romeinen 12:2, vernieuwing van ons denken**. De vernieuwing van ons denken leidt ons ertoe dat wij eerst alles vanuit Gods standpunt gaan bekijken, en niet vanuit ons ik-gerichte kijk op de dingen, waarbij wij het middelpunt zijn. Dus, bij het zien vanuit Gods kijk op de dingen zeggen wij in de eerste plaats: "Ik wil tot u bidden Heere, tot eer van Uw naam. Uw naam wordt onteerd in de wereld en wij willen niet dat Uw naam onteerd wordt. Wij willen dat Uw koninkrijk op aarde komt, een wereld die op dit ogenblik wordt geregeerd door de duivel. Wij willen dat u komt en in dat Uw koninkrijk regeert. En wij willen dat Uw wil gedaan wordt. Heere, de wereld is vol met mensen die hun eigen wil doen en ik doe dar ook aan mee, maar Heere, wees barmhartig voor ons en help ons om Uw wil op aarde te doen, precies zoals dat ook in de hemel gedaan wordt. In de hemel wordt door de engelen Uw wil blij en vrolijk gedaan en ik wil in mijn leven precies hetzelfde doen."

De bezorgdheid om Gods naam, Zijn koninkrijk en Zijn wil moet de eerste prioriteit zijn. Dan hebben wij geleerd om op de juiste wijze te bidden.